

ikke undlade at nævne, at selv en overfor Haandværk og Industri saa velmenende Mand som jeg kunde paa Valgdagen ikke besvare et saadant Spørgsmaal paa en saadan Maade, som det ønskedes. Det er aabenbart til Fortræd for Sagen, naar man sender saadanne Spørgsmaal ud som dette, og jeg vil nævne det, fordi jeg vil advare de paagældende imod at gentage den Art Spørgsmaal; de bidrage kun til at skabe Forvirring.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) har jeg ogsaa et specielt Spørgsmaal at nævne, det er overfor hans Ytring i sidste Møde, hvor han sagde: „Jeg ser ikke saa smaaborgerligt paa Spørgsmaalet — altsaa om en Toldlov —, at det først og fremmest gælder om at bevare et eller andet Haandværk. Det, der derimod er Trang til, er Storindustri og ved Siden deraf ogsaa Kunsthaandværk og Kunstindustri.“ Det kende vi alle meget godt, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke sætte Pris paa at bevare det ene eller det andet Haandværk, for dem er det Storindustrien om at gøre, og vi kende alle den Tendens, der ligger i denne Anskuelse, som han saaledes fremsatte, thi ad Storindustriens Vej faar Socialdemokratiet den Magt, som det ikke faar ad det jævne, selvstændige Haandværks Vej. For os, der se anderledes paa Sagen, indeholder dette den allerstørste Opfordring til under denne Sags Behandling netop at skænke det jævne Haandværk saa stor Interesse, at vi efter bedste Evne bestræbe os for at opretholde det.

Naar jeg derefter skal gaa over til Lovforslagets Enkeltheder, om hvilke jeg vil gøre nogle Bemærkninger, saa vil jeg henlede Opmærksomheden paa nogle Spørgsmaal, hvor jeg tror, at der er noget at rette ved det foreliggende Toldlovsforslag. Jeg tager mit Udgangspunkt fra en maa-ske noget naiv Redegørelse, der foreligger her fra en Mand, der laver Gulvmaatter. Jeg ser ikke rettere, end at den Mand har fuldstændig Ret i den Fremstilling, han her har givet for os. Han er af dem, der fortjene, at vi tage Hensyn til det, han forlanger. Om vi ville gøre det i den Udstrækning, han begærer, er jo en Sag for sig, men hans Skildring af den Situation, i hvilken han befinder sig, staar for mig som overordentlig tiltalende. Han beklager sig over, at han har Udsigt til at faa forhøjet Tolden paa sit Raaprodukt og miste sin Beskyttelse paa sin færdige Vare, og i en saadan Beklagelse har han utvivlsomt ganske Ret. Det er netop parallelt

dermed, at jeg vil nævne nogle Spørgsmaal paa Toldloven blot som Eksempler; jeg vil ikke nævne alt, hvad jeg har fundet i den Retning. Under Løbe Nr. 104 mener jeg, at naturfarvet Garn er kommet ind under farvet Garn. Det vil have til Følge, at et af de allervigtigste Raaprodukter kommer saa højt op i Told, at det vil virke overordentlig deprimerende paa de Virksomheder, Klædefabrikker osv., der benytte det naturfarvede Garn i deres Virksomhed. Paa samme Maade forholder det sig under Nr. 194 med Skind. Der er Skind kommet ind under en Position, hvor Beskyttelsen paa disse bringes op fra 33 $\frac{1}{3}$ til 40 Øre, og det spiller en ganske overordentlig Rolle for de fine Skind, der komme ind til Handskefabrikationen, hvor disse fine Skind ere Raaprodukt. Vi fodre vore Lam for godt, Skindene blive for svære og ikke anvendelige under denne Fabrikation af Handsker, og derfor er det urigtigt, at de indførte Skind ere flyttede op i denne Position, de bør helst flyttes ned, i hvert Fald ikke sættes højere end til 35 Øre. Det er kun tilfældigt, jeg nævner dette, men samtidig med, at jeg nævner dette Spørgsmaal, beder jeg tillige taget under Overvejelse, at hele dette Løbenummer, hvorom her er Tale, er vistnok tillige affattet paa en saadan Maade, at det vil slaa Skindfarverne — og vi have jo dog noget af den Industri her i Byen — ihjel, og det kan dog ikke være Hensigten. Det, jeg siger her, falder ganske i Traad med min hele Formening om dette Forhold.

Gaar jeg saa til andre Ting, som ere af mere almindelig Karakter, og som have været Genstand for Omtale her, saa mener jeg, at der er noget berettiget i at kræve, at den foreslaaede Told paa Frugter bliver noget lavere. Det vilde ganske vist føre til, at der er et Kompensationsobjekt mindre, men det maa vi jo saa se at finde andre Steder. Og her i denne Forbindelse vil jeg tillade mig at nævne, at jeg i Almindelighed holder paa den Overenskomst, der er naaet i Toldkommissionen, og mener, at vi saa vidt muligt overalt, og det gør jeg, skulle holde den Overenskomst, man der fra forskellige Sider har naaet, selvfølgelig fraset saadanne Spørgsmaal, som Udviklingen i de forløbne 10 Aar har gjort det berettiget og forsvarligt at foretage en Forbedring i, men jeg vil, selv om det kommer til at afvige fra, hvad jeg i Toldkommissionen i sin Tid har været med til, nævne alle de smaa Nedsættelser af forskellige Art, der findes paa forskellige industrielle Frembringelser, og som frem-